

Memòria de la Prospecció Superficial i Estudi de l'Afectació sobre el patrimoni cultural (arqueològic, paleontològic i arquitectònic). Estudi d'impacte ambientalprojecte millora general. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell- Castellar del Vallès. Abril
Jaume Díaz Ortells

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

ÍNDIX

1.	Introducció i metodologia.....	2
2.	Castellar del Vallès i Sabadell (Vallès Occidental)_Marc històric i geofísic.....	2
3.	Localització del patrimoni cultural.....	6
3.1.	Relació dels elements del patrimoni cultural inventariats i catalogats.....	6
3.1.1.	Béns Culturals d'Interès Nacional.....	6
3.1.2.	El patrimoni arqueològic.....	6
3.1.3.	El patrimoni arquitectònic.....	7
3.2.	Prospecció arqueològica preventiva.....	8
3.2.1.	Mètode emprat en el treball de camp.....	8
3.2.2.	Resultats de la Prospecció Superficial.....	9
4.	Afectació i mesures correctores sobre el patrimoni cultural.....	10
5.	Documentació gràfica.....	12
5.1.	Fotografies dels elements catalogats (P.A.).....	12
5.2.	Fotografies de les àrees de prospecció (A.P.).....	14
6.	Bibliografia.....	17
7.	Netgrafia.....	17

Annex 1: Documentació cartogràfica/planimètrica

Annex 2: Fitxes de la prospecció arqueològica preventiva

Annex 3: Legislació patrimoni cultural i autoritzacions administratives

1. Introducció i metodologia.

Arran de l'elaboració de l'Estudi d'Impacte Ambiental del **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**, l'empresa ECAFIR, S.L. ha encarregat a l'empresa ATICS, S.L. la redacció de la part d'aquest estudi dedicat a l'impacte sobre el Patrimoni Cultural (Patrimoni Arqueològic i Patrimoni Arquitectònic).

L'estudi s'ha estructurat en les següents parts:

- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya (Àrea de Coneixement i Recerca de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) dels jaciments arqueològics que es localitzen en els termes municipals de Castellar del Vallès i Sabadell, a l'entorn de l'àrea afectada pel projecte. Aquest buidatge s'ha complementat amb bibliografia especialitzada.
- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Àrea de Coneixement i Recerca de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) de tots aquells elements i construccions catalogades que es localitzen a l'entorn de l'àrea afectada pel projecte. Aquest buidatge s'ha complementat amb bibliografia especialitzada.
- Consulta del Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) elaborat per l'Ajuntament de Sabadell. Data de l'aprovació inicial: 23 de desembre de 2005.
- Consulta de l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Castellar del Vallès inclòs al Pla General d'Ordenació de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005.
- Realització d'una prospecció arqueològica preventiva (segons el procediment establert pel Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de la Subdirecció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) al llarg de l'àrea afectada per les obres de millora general de la carretera B-124 i del seu entorn més immediat, per tal de cercar possibles nous elements patrimonials tant arqueològics com arquitectònics.
- Establiment d'una sèrie de mesures correctores a aplicar abans i durant la realització d'aquest projecte a partir de tota la informació aconseguida gràcies als anteriors apartats.

2. Castellar del Vallès i Sabadell (Vallès Occidental). Marc històric i geofísic.

El Vallès Occidental ocupa el sector de la Depressió Prelitoral catalana que correspondria a la meitat occidental de la fossa tectònica del Vallès, situada entre la Serralada Litoral i la Prelitoral. La seva xarxa fluvial, de poc cabal i de règim mediterrani, travessa la comarca de nord-oest a sud-est: la riera de Caldes i el riu Ripoll flueixen en direcció al Besòs, mentre que la riera de Rubí ho fa cap al Llobregat. Amb un clima mediterrani de temperatures suaus i amb absència d'un autèntic hivern climàtic, la comarca presenta unes precipitacions anuals amb destacades variacions entre un any i un altre, i està afectada per les rigoroses sequeres estiuenques pròpies de la zona mediterrània. Malgrat tot, l'elevació del territori que es dona en el massís de Sant Llorenç del Munt, i en tot el sector nord en general, fa que tota aquesta àrea tingui un major volum de pluges. L'antiga i intensa intervenció de l'home a favor de l'agricultura i la urbanització ha fet que la vegetació natural de la comarca sigui força escassa actualment. Podríem dir que sols es conserven alguns boscos d'alzinar i roure, amb matolls i garrigues als terrenys marginals. L'agricultura, important en el passat, ha vist disminuir la seva activitat progressivament en benefici de la indústria i la corresponent ocupació urbana del sòl. Els conreus de secà són els més abundants i estan dedicats principalment a cereals, farratge, vinya, patates, fruites, ametllers, avellaners i oliveres, mentre que a les zones de regadiu que encara subsisteixen es cultiven el farratge, les patates, els fruites i els cereals. La indústria del Vallès Occidental, localitzada principalment a Sabadell i Terrassa, i amb més d'un segle de tradició, ha estat afavorida en bona part per la seva proximitat a Barcelona i ha experimentat un desenvolupament progressiu fins arribar a ser pionera en múltiples sectors; en destaca la indústria tèxtil de la llana, els gèneres de punt, el cotó, les fibres sintètiques i la confecció. Però la preponderància del tèxtil no ha suposat cap trava per al desenvolupament de la resta de sectors industrials, com el siderúrgic, la construcció, el químic, l'alimentari, les arts gràfiques i la fusta, per citar-ne uns quants. A més a més, els serveis, malgrat alguna mancança, han adquirit durant els últims anys un desenvolupament notable d'acord amb el seu alt nivell d'industrialització.

La comarca del Vallès Occidental, és una gran part de la plana entre la serra de Collserola i el massís de Sant Llorenç a cavall de les dues conques del Besòs i del Llobregat, a on els límits queden més definits pels seus termes municipals fronterers que no pas pels accidents naturals. Malgrat la forta pressió urbana i industrial de la plana, el Vallès Occidental conserva una part de la seva riquesa natural i paisatgística i un patrimoni arquitectònic i cultural que val la pena tenir en compte a l'hora de conèixer els seus indrets.

El Vallès Occidental és una de les principals comarques de Catalunya, aplega 23 municipis, alguns ja mil·lenaris, com a terra que és de la Catalunya vella. El fet de tenir dues co-capital, Sabadell i Terrassa, dóna a la comarca un caràcter molt peculiar, únic a Catalunya. Tot i que no és un indret turístic en el sentit convencional i popular del terme, al Vallès Occidental s'hi troben molts paratges i racons d'interès, des dels parcs naturals de Collserola i Sant Llorenç del Munt, fins als cingles de Gallifa, des del Llobregat al Besòs i la riera de Caldes, des de jaciments arqueològics a barris moderns, o des de polígons industrials a centres de serveis empresarials i tecnològics. És un territori molt divers i exuberant que compta també amb un important catàleg de vestigis històrics, monuments, diversitat cultural, projectes col·lectius força interessants i una societat rica en associacions.

El territori que abasta la comarca del Vallès Occidental és cruïlla de comunicacions amb les comarques de l'interior de Catalunya i entre el nord i el sud de la connurbació barcelonina, està ben connectat amb la resta d'Europa i té una excel·lent xarxa de carreteres i autopistes que la travessen verticalment i horitzontalment i dues línies de ferrocarril.

Amb l'11% de la població del Principat, 751.049 habitants l'any 2002, abasta menys del 2% del territori català, 580, 7 km². Amb tot és centre d'una dinàmica econòmica i social molt important. En aquest darrers anys sofreix les tensions que li suposa una taxa d'atur una mica superior a la mitjana de Catalunya tot i tenir també un índex de noves inversions superior. Tot això fa que el Vallès Occidental sigui, a hores d'ara, una de les comarques amb una personalitat més marcada de les situades a l'entorn del Cap i Casal, de la gran metròpolis barcelonina.

Els testimonis de poblament abans del neolític són escassos. A partir del neolític (6000 aC) es documenten diferents jaciments amb importants troballes: Bòbila Madurell-Serrat de Can Feu (amb troballes que van des del neolític mig (4500 aC) fins a època romana s II dC); Can Roqueta-Can Piteu (amb troballes que van des del neolític antic (6000 aC) fins època medieval, amb ocupacions importants a l'Edat del Bronze i a l'Edat del Ferro), de la primera època dels metalls, diverses coves sepulcral col·lectives (a Sant Llorenç del Munt, Caldes, Sabadell, Sant Cugat del Vallès) demostren la intensitat del poblament. El pas cap a l'edat del ferro es manifesta amb les necròpolis de Can Missert, a Terrassa, i de Can Piteu-Can Roqueta, a Sabadell, com també a diverses coves. Durant el període ibèric la comarca corresponia al poble dels laietans, probablement, i la densitat de poblament era alta, com ho demostren els poblats a les serres que tanquen la comarca, però també al pla (Rubi).

Alguns dels poblats ibèrics continuaren durant la romanització; se'n destacà Terrassa, que esdevingué municipi romà el 73 dC, amb el nom de "Municipium Flavium Egara", únic nucli urbà que tingué aquesta categoria a tot el Vallès. El poblament rural d'època romana és molt intens i dispers, amb vil·les normalment petites, poc monumentals, indicatiu tot plegat d'una economia

agrícola de propietat mitjana o petita. Les destruccions del segle III dC afectaren molts d'aquests nuclis rurals. La comarca era travessada per la via Augusta, que passava per Arraona (Sabadell). Durant els segles I-III dC la vinya fou un conreu important, i l'exportació de vi fou destacada.

Fins a la creació dels partits judicials, el 1834, cap divisió administrativa o jurisdiccional, civil o eclesiàstica no dividí en dos el Vallès; fou, per tant, el partit judicial de Terrassa la primera demarcació que comprengué la comarca, tanmateix sense Montcada i Reixac, que era del partit dels afores de Barcelona, i, en canvi, amb Olesa de Montserrat (Baix Llobregat). El 1960 se'n segregà el partit judicial de Sabadell, amb tots els municipis de la conca del Besòs, excepte Sant Llorenç Savall, que restà al de Terrassa, i en canvi incorporava Montcada i Reixac. La divisió territorial del 1936 no mantingué aquesta dualitat, i féu de Sabadell la capital d'una comarca que comprèn els partits judicials de Sabadell i Terrassa (sense Olesa), a més de la vila de Caldes. L'any 1989 el Parlament aprovà la co-capitalitat Terrassa-Sabadell i féu segregat Caldes de Montbui, que s'agregà al Vallès Oriental.

Castellar del Vallès

El terme municipal de Castellar del Vallès és de 44.70 km². Al nord de la comarca del Vallès Occidental i fora de les grans vies de comunicació, és a només 7 i 11 km. de les capitals comarcals. Limita amb els municipis de Sant Llorenç Savall pel nord, amb Matadepera per l'oest, amb Terrassa al sud-oest, al sud amb Sabadell i a l'est amb Sentmenat.

El contacte de la falla del Vallès-Penedès travessa el municipi de nord-est a sud-oest, mentre que el Riu Ripoll acaba de dividir el terme en una espècie de quadrants, travessant-lo de nord a sud. Podem parlar doncs d'una orografia accidentada que dóna lloc a una part nord muntanyosa, caracteritzada per cingleres de conglomerat i boscos, i la part sud, caracteritzada en part per les estribacions muntanyoses de Sant Llorenç del Munt amb torrents i terrasses fluvials molt importants, i pel típic relleu vallesà de planes agrícoles i turons suaus.

La component física ha determinat sens dubte els diferents usos que han modelat el paisatge que veiem ara en el nostre territori. Al nord del terme, 703 ha. són incloses al PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) per formar part del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. L'àmbit protegit es va ampliar en incloure 644 ha. més en el Pla Especial de Protecció del Parc Natural. En resum doncs, un 30% del municipi es troba regulat per figures d'especial protecció. Aquest territori el conformen cingles rocosos, boscos d'alzines i pins, i petites taques de sòl agrícola que van caient progressivament en desús. En aquest àmbit el riu Ripoll i el torrent del Castelló, els únics dos corrents permanents d'aigua, transcorren per llits de roca, amb unes aigües de força qualitat.

El riu Ripoll travessa el terme longitudinalment de nord a est i de sud a oest. Neix a 600 m sobre el nivell del mar i entra a la depressió Prelitoral als 300 m, just després de passar per Castellar. Forma part de la xarxa d'afluents del riu Besòs, que divideixen la depressió Prelitoral en valls independents. La història i el desenvolupament econòmic de la població de Castellar han estat des de sempre molt vinculats al riu: per una banda pel cultiu i per l'altra com a força per fer funcionar tota una infraestructura de molins instal·lats a les ribes, alguns ja documentats en època medieval, que a principis del segle XIX es convertiren en el motor del procés d'industrialització tèxtil.

L'aprofitament de la força de l'aigua del riu, i la instal·lació en el seu moment de moltes indústries que hi abocaven els seus residus, van portar a una degradació progressiva de les aigües i de la llera del mateix. Des de fa un temps, i en col·laboració amb altres ajuntaments pels que també hi passa, un projecte de recuperació que possibilita entre d'altres coses l'adopció de trams del riu per part d'escoles que vetllaran per la seva conservació.

Els primers indicis coneguts de poblament al municipi de Castellar del Vallès es remunten al període del Neolític (IV-V mil·leni aC), segons les dades que s'han pogut extreure de la intervenció arqueològica als jaciments. Les primeres zones poblades són la vall alta del riu Ripoll, al pla de la Bruguera i a les zones més encimbellades, com Castellar Vell i el castell de Castellar. Malgrat la manca d'informació des d'aquest període, en què l'home va aprendre a conrear les terres i domesticar els animals i es va convertir en pagès i pastor, fins als segles IX-X, moment a partir del qual disposem de documents i també dels resultats de l'excavació de l'antiga església parroquial de St. Esteve de Castellar (Castellar Vell), cal suposar que aquestes terres van continuar sent habitades.

Durant l'època Moderna la vida dels castellarencs es desenvolupava al voltant del camp, treballant petites o mitjanes parcel·les de terra com a masovers, a canvi de pagar els tributs corresponents als propietaris. Els cereals, la vinya, els fruiters i les oliveres, típics cultius mediterranis, eren els majoritaris. Malgrat això, una de les activitats que progressivament van anar guanyant terreny fou l'aprofitament de la força del curs del riu Ripoll, instal·lant molins de tot tipus amb recs i sèquies a ambdues ribes; d'aquí sembla que pot derivar el topònim Les Fàbregues. La família Clasquerí i els seus descendents, Meca i Cassador, exercien el seu poder a través de la Cort del Batlle, contrarestada amb la d'un consell municipal, anomenat Universitat, i que estava representada bàsicament pels prohoms i caps de casa del terme.

Sabadell

Els primers assentaments de la comarca del Vallès són de fa 7000 anys, quan s'hi establiren unes comunitats d'agricultors i ramaders. A la zona de Can Roqueta (Sabadell) s'han dut a terme

diverses excavacions que han posat al descobert l'assentament més important de Catalunya de pagesos i pastors de fa entre 3.800 i 2.700 anys.

Les societats pageses i ramaderes van trobar a la plana del Vallès un indret favorable per al conreu, la pastura i la comunicació. En aquest indret s'han trobat nombroses sitges excavades al sòl per guardar-hi el gra i també múltiples enterraments que permeten conèixer els complexos costums funeraris de fa més de 3.000 anys.

L'estudi de més d'una vintena de jaciments de l'Edat del Ferro posa de manifest que al Vallès es va produir una eclosió demogràfica fa uns 3.000 anys. Les necròpolis excavades han lliurat un important conjunt d'objectes metàl·lics, en bronze o ferro (braçalets, sivelles, fíbules, ganivets...). La necròpolis d'incineració de Can Piteu-Can Roqueta és la més gran que es coneix a Catalunya corresponent a aquest període.

La romanització va ser un procés lent que va significar la desaparició d'una cultura, la ibèrica, i la seva substitució per una altra, la romana, en gairebé 150 anys. Del pas dels ibers pel territori del Vallès (fa entre 2.600 i 2.100 anys) en trobem traces a Can Roqueta (Sabadell), on s'han descobert nombroses sitges per a l'emmagatzematge de productes.

Els ibers van trobar a la serra de de Sant Iscle i al pla de Can Roqueta un espai idoni per viure, per la proximitat del riu i perquè era un lloc fèrtil de fàcil circulació. Al Vallès, a partir del segle I aC, comencen a aparèixer els primers assentaments romans, alguns sobre antics establiments ibèrics ja existents (com el de La Salut).

El període de l'emperador August (segle I) va ser un moment de prosperitat econòmica i es van fundar les villae, conjunts industrials i residencials de gran importància, la majoria dedicades a la producció de vi. D'entre les villae del Vallès destaca la de la Salut, on es trobà un mosaic amb la figura de Neptú. Tradicionalment, s'ha associat aquesta vil·la amb el nom de la mansio Arragonem(Arraona), tot i que cap evidència arqueològica ho demostra. Arragonem era un lloc de parada per a l'avitallament de les cavalleries i dels viatgers que transitaven per la Via Augusta.

La parròquia de Sant Feliu d'Arraona és esmentada per primera vegada en un document de l'any 1039. Situada al marge esquerre del riu Ripoll (entre el que ara és el barri de Torre-romeu i el cementiri de Sabadell), d'aquesta parròquia en queda l'actual capella de Sant Nicolau. La parròquia, junt amb el castell d'Arraona (1049), controlava el terme d'Arraona, un terme de poblament dispers.

La formació d'un nucli de poblament agrupat es va produir, en canvi, a la plana del marge dret del riu Ripoll, amb unes primeres edificacions que es van construir al costat de la capella de Sant Salvador (actual església de Sant Fèlix), documentada d'ençà l'any 1076. A la llera del riu també s'hi construeixen els primers molins fariners.

Les primeres referències a un mercat proper a Sant Salvador daten de l'any 1069. La primera ocasió en què apareix el nom de Sabadell és l'any 1050, quan s'esmenta una via que anava de Sabadell a Sant Cugat del Vallès. L'any 1111 s'esmenta el Forum Sabatelli, on hi conflueixen els camins de les viles de l'entorn. El mercat i els camins van afavorir el creixement de la població. D'això en són testimoni les demandes de terres per a fer-hi cases que es van dirigir a la Pavordia i als Tres Senyors.

Durant el segle XIV, Sabadell deixa de pertànyer al senyor feudal per passar a ser vila reial, aconseguint privilegis que revitalitzen la seva vida social i econòmica. El 1369, a Sabadell hi havia 162 focs, segons el recompte que es va fer per tal de saber quantes famílies o llars hi havia a la vila. Calculant unes cinc persones per família, a la vila es comptava que hi vivien unes 810 persones. En aquesta època baixmedieval la vila estava rodejada de muralles, fossats i portals.

Sabadell va viure un descens demogràfic durant el segle XV. La vila tenia entre 500 i 600 habitants que es concentraven a l'actual centre històric, una important cruïlla de camins. La frontera amb el terme de Terrassa arribava fins el carrer de Les Valls.

Una de les obres més importants que es van dur a terme a la vila va ser la conducció de les aigües de la Font Rosella que la reina Elionor havia atorgat el 1367. El 1460 es va crear l'Horta Novella, a la qual es va donar aquest nom per distingir-la de l'Horta Vella (després Horta Major) situada a la vora del Ripoll.

A més de les activitats agrícoles i comercials, a Sabadell s'hi desenvolupava també la indústria. A la vora del riu Ripoll s'hi comencen a bastir els primers molins drapers.

La vila comença a créixer més enllà de les seves muralles. Les primeres cases fora del perímetre emmurallat de la ciutat van començar a bastir-se a partir del segle XVI. El creixement urbà va inutilitzar alguns dels antics portals, que van haver de canviar la seva ubicació. Es van construir nous edificis com ara el Casal de l'Estudi (conegut després com la Casa del Comú) i un nou porxo a la Plaça Major

La vila va continuar creixent durant el segle XVII. D'una superfície de 37.900 metres quadrats al segle XVI, s'arriba als 78.272 m² al segle XVIII.

La indústria tèxtil més important durant els segles XVI, XVII i XVIII va ser la llanera, seguida -a força distància- per la del tissatge de lli. El 1559 es va crear el Gremi de Paraires (més tard anomenat Gremi de Fabricants) per tal d'establir les regles de l'ofici i afavorir el creixement de l'activitat tèxtil. Al llarg del segle XVIII Sabadell tenia altres activitats industrials importants, com la terrissera i la paperera.

La ciutat va passar dels 2.000 habitants a començaments de segle XIX, als 23.044 (cens de 1897). El caràcter industrial de Sabadell es va veure reforçat durant aquest segle, en que destaquen diversos esdeveniments com ara la instal·lació de la primera màquina de vapor en una fàbrica tèxtil (1838) i la fundació de la Societat d'Amants de l'Agricultura i la Indústria de la Vila de Sabadell.

Aquesta es preocupava de l'abastament d'aigua per a la indústria i la població, tema sempre greu a Sabadell.

El terme va continuar creixent i es va ampliar des del carrer de Les Valls fins a la línia de l'actual ronda Zamenhof i el carrer de Vilarrúbias. Pel que fa a les infraestructures, durant la segona meitat del segle la vila va veure arribar la línia de tren que la connectava amb Barcelona, es va instal·lar l'enllumenat públic als carrers centrals (primer de gas i més tard elèctric), i es van fer les primeres clavegueres.

Dues institucions financeres neixen durant la segona meitat del segle: la Caixa d'Estalvis de Sabadell (1859) i el Banc de Sabadell (1881). En l'àmbit cultural, cal destacar la renovació del Teatre Principal (1866) i la fundació de l'Acadèmia de Belles Arts (1880).

L'any 1877, Sabadell obté el títol de ciutat. En aquell moment compta amb 18.000 habitants aproximadament, un nombre que s'anirà incrementant amb la immigració provinent de la resta de Catalunya, d'Alacant, Múrcia i València. L'activitat econòmica es mou bàsicament a l'entorn de la indústria tèxtil. L'especialització en la producció de teixits de llana converteixen Sabadell en el primer centre tèxtil llaner d'Espanya

El segle XX és el del gran creixement. Els 182.012 habitants del 1975 gairebé multipliquen per vuit la població del 1900, que era de 23.294 ciutadans. Durant el segle XX, Sabadell experimenta un fort impuls industrial, sobretot en el tèxtil i la metal·lúrgia i modernitza la seva economia amb els serveis. Lligada a la gran activitat industrial hi ha l'expansió urbana, que es produeix sense ordre ni concert, sobretot amb l'allau migratòria dels anys 50, 60 i començaments dels 70. Neixen nous barris com el de Ca n'Oriac i el de Torre-romeu.

Alguns edificis emblemàtics de la ciutat es construeixen durant la primera meitat del segle: els edificis modernistes de l'Hotel Suís (1902), del Despatx Lluch (1908) i de la Caixa d'Estalvis de Sabadell (1915), i també la Torre de l'Aigua (1918) i el Mercat Central (1930), entre altres.

Les acaballes del franquisme constitueixen un període de gran turbulència a Sabadell. Les entitats, els moviments veïnals i els grups polítics i sindicals de la ciutat s'impliquen fortament en la lluita democràtica, situant Sabadell com un dels referents d'una nova vida cultural, social i política. La crisi econòmica dels anys setanta afecta nombroses empreses a la ciutat, que acaben tancant portes. Amb la recuperació de la democràcia el 1979, es planteja la necessitat d'un nou model de ciutat.

3. Localització del patrimoni cultural.

3.1. Relació dels elements del patrimoni cultural inventariats i catalogats.

3.1.1. Béns Culturals d'Interès Nacional

Es relaciona a continuació el catàleg de Béns Culturals d'Interès Nacional (BCIN) existents pels entorns de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès.**

No es localitza cap element amb aquesta protecció catalogat a les immediacions de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès.**

3.1.2. El patrimoni arqueològic.

Es relaciona a continuació el catàleg de Jaciments Arqueològics (J.A.)_Espais de Protecció Arqueològica (EPA) i elements amb protecció arqueològica (ePA) existents pels entorns de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès.**

Jaciments Arqueològics (J.A.)

Es recullen en aquest apartat els jaciments arqueològics inclosos en l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya realitzat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i en el Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) elaborat per l'Ajuntament de Sabadell.

J.A. 1: Can Garriga

Jaciment situat dins el terme municipal de Sabadell i inclòs únicament al Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS), identificat amb la fitxa número 128. (Foto 1)

J.A. 2: Pla de la Bruguera / Centre de Distribució SONY

Jaciment situat dins el terme municipal de Castellar del Vallès. Durant els anys 1992 i 1993 es va realitzar una intervenció arqueològica amb motiu de la construcció del Centre de Distribució SONY, localitzant-se 43 estructures o agrupacions significatives de materials arqueològics.

D'aquestes, 32 són estructures d'enterrament o agrupacions de materials pertanyents a una necròpolis de la primera edat del ferro, una és una estructura d'emmagatzematge de cronologia similar a les anteriors, 5 són estructures de combustió de cronologia indeterminada i 5 estructures són atribuïbles a una ocupació de l'horitzó bronze antic-mitjà. (Foto 2)

Jaciment identificat amb el número 41 a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Castellar del Vallès.

J.A. 3: Pla de la Bruguera

Jaciment situat dins el terme municipal de Castellar del Vallès i inclòs a l'IPAC. Les primeres notícies de l'existència d'un jaciment arqueològic en aquesta zona corresponen a un hàbitat a l'aire lliure del neolític antic. S'han documentat part de 6 estructures d'emmagatzematge de planta circular que presentaven al seu interior ceràmiques impreses amb decoració cardial i fragments amb cordons. Aquestes estructures són la perduració d'un sòl d'ocupació que ha estat destruït per la intensa explotació agrícola documentada en la zona.

Jaciment identificat amb el número 40 a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Castellar del Vallès.

Espais de Protecció Arqueològica (EPA)

Es recullen en aquest apartat els Espais de Protecció Arqueològica (EPA) definits en el Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS).

EPA 1: Sèquia Monar

Identificat en el Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) amb la fitxa 66, està declarat com a BCIL.

El patrimoni històric i arquitectònic del Ripoll té un alt interès arqueològic, en el seu conjunt, com s'ha pogut constatar a partir de la pròpia documentació històrica i de la documentació patrimonial efectuada en el marc del projecte de Parc Fluvial del Ripoll. La protecció dels espais amb edificacions tipus molins, amb estructures tipus sèquies i amb àrees d'hortes documentades històricament des de l'edat mitjana ha de ser sistemàtica i ha de preveure la lectura arqueològica de volums construïts i la possible documentació de restes al subsòl, pertanyents a antigues construccions precedents o a àmbits de serveis soterrats (dipòsits, altres tipus d'estructures industrials, pous, galeries, sistemes hidràulics, etc.). Aquest espai longitudinal ha de ser protegit com a traça d'un paisatge històric complex i en relació amb l'aprofitament hidràulic del riu.

EPA 2: Can Garriga

Identificat en el Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) amb la fitxa 18 i considerat com espai de mínima expectativa arqueològica.

Dos són els elements a tenir presents en aquest EPA. D'una banda l'antiga masia de Can Garriga i, d'altra banda, les possibles restes del molí de Baiona o del molí de Can Garriga, datat entre els segles XVIII-XIX, i encara no localitzat. L'espai de protecció proposat va més enllà del lloc on s'emplaça el mas, abraça un conjunt de camps de conreu susceptibles de presentar restes de l'esmentat molí de Can Garriga.

Elements amb protecció arqueològica (ePA)

Es recullen en aquest apartat els elements amb protecció arqueològica (ePA) definits en el Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS).

ePA 1: Molí d'en Mornau

ePA 2: Can Pagès

3.1.3. El patrimoni arquitectònic.

Es relaciona a continuació el catàleg d'elements del Patrimoni Arquitectònic (P.A.) existents pels entorns de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès.**

T.M. Sabadell

P.A. 1: Molí Mornau

Molí paperer compost de quatre plantes i soterrani, els baixos estan fets amb voltes de sosteniment, els dos darreres pisos són molt amplis, plens de finestres i estaven destinats a secar el paper. El gran nombre de finestres a més de caracteritzar-lo com a molí paperer li valgué el nom de "Molí de tantes finestres com dies té l'any". Davant de la gran nau rectangular que fa "20 canes de llarg per 12 d'ample" hi ha dos cossos laterals annexos. (Foto 3)

Els primers testimonis de l'existència del molí són de 1748. L'any 1783 fou reformat i convertit de molí fariner a molí paperer.

La seva xemeneia presenta un aspecte incomplet. En resta la meitat del cos de la xemeneia corresponent a la secció dels tints de l'empresa Estruch S.A.

Aquest element està inclòs tant en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya com en el Catàleg del Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) amb la fitxa 59 de les Fitxes d'elements amb valor arquitectònic.

P.A. 2: Can Garriga

Conjunt format per masia i construccions auxiliars de finals s. XIX. El cos principal, de planta rectangular, disposa de planta baixa i pis.

Aquest element està inclòs en el Catàleg del Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS) amb la fitxa 622 de les Fitxes d'elements amb valor arquitectònic.

T.M. Castellar del Vallès

P.A. 3: Can Carner

Masia de planta quadrada i coberta a quatre vessants amb dos cossos adossats que transcorren al llarg dels murs laterals formant una teulada més baixa d'un sol aiguavés en cada un d'ells.

La proporció de la façana resulta simètrica malgrat els cossos adossats. A tres finestres sota el teulat li corresponen tres balcons de la segona planta, marcant una línia de continuïtat en els vanos. Els tres balcons estan flanquejats per dues obertures més, també amb barana de forja i que precedeixen els cossos adossats. (Foto 4)

3.2. Prospecció arqueològica preventiva.

3.2.1. Mètode emprat en el treball de camp.

Entre els dies 18 i 20 d'abril de 2006 s'ha dut a terme una **Prospecció Arqueològica Superficial** a l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**. Aquesta prospecció anava encaminada a localitzar noves restes de materials arqueològics en superfície i diferents elements patrimonials, amb l'objectiu de poder fer una valoració sobre la possible afectació del projecte sobre els mateixos. (Veure documentació gràfica)

La prospecció superficial s'ha realitzat sota la direcció de l'arqueòleg Jaume Díaz i Ortells juntament amb l'arqueòleg Francesc Busquets i Costa, de l'empresa ATICS SL, seguint el procediment establert pel Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

S'ha procedit a prospectar les zones afectades pel nou projecte i el seu entorn immediat. Amb aquesta finalitat es van establir 4 àrees de prospecció (A.P.), a partir de les característiques del nou projecte. (Veure documentació gràfica)

Per dur a terme la prospecció, els dos arqueòlegs han inspeccionat sobre el terreny les zones que s'havien establert amb anterioritat fins recórrer tota la superfície a estudiar, alhora que s'omplia una fitxa amb els resultats. Si en una àrea de prospecció es constata la presència de materials arqueològics susceptibles d'indicar l'existència d'algun jaciment, es determinava el camp o la zona on s'havia documentat el material com a Zona d'Expectativa Arqueològica (**Z.E.A.**). Durant aquestes tasques de prospecció no s'ha delimitat cap Z.E.A.

Les edificacions, béns immobles i elements patrimonials localitzats durant la prospecció, que no es troben catalogats a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya i/o als diferents catàlegs municipals però que tenen certa rellevància històrica i/o arquitectònica, s'han identificat amb les sigles ED. Durant aquestes tasques de prospecció no s'ha delimitat cap ED.

3.2.2. Resultats de la Prospecció Superficial.

ÀREES DE PROSPECCIÓ (A.P.)

ÀREA DE PROSPECCIÓ 1 (A.P. 1).

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des de l'inici del nou projecte pel seu extrem sud (a l'altura de les instal·lacions de la Deixalleria Municipal de Sabadell) fins al primer giratori previst en el nou projecte (a la connexió de la carretera amb el Carrer del Garraf), al P.K. 1+070.

En aquesta àrea es localitza majoritàriament zona de bosc de pi i alzina jove a banda i banda de la carretera, existint també algunes petites zones ermes i l'inici del polígon industrial del Pla de la Bruguera al tram final de l'àrea de prospecció, al costat est de la carretera. En aquesta zona la prospecció superficial resulta dificultosa degut a l'abundant i espessa vegetació que cobreix la major part del terreny. (Foto 5, 6 i 7)

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

ÀREA DE PROSPECCIÓ 2 (A.P. 2).

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des del primer giratori previst en el nou projecte, al P.K. 1+070, fins el segon giratori situat a l'altura del P.K. 1+640 (a la intersecció de la carretera B-124 amb els carrers del Bages (a l'est) i del Baix Camp (a l'oest) .

Aquesta àrea és ocupada, a la banda est, pel polígon industrial del Pla de la Bruguera, mentre que la banda oest és ocupada per les restes residuals del bosc de pi i alzina jove i espais erms. (Foto 8 i 9)

Des de l'inici del polígon industrial del Pla de la Bruguera i fins a connectar amb el nucli urbà de Castellar del Vallès, existeix una zona de passejada paral·lela a la carretera per la seva banda est, entre aquesta i les primeres instal·lacions industrials d'aquesta banda del polígon. Aquesta

zona de passejada és formada per un camí de terra condicionat per a vianants i ciclistes, amb bancs i una petita zona enjardinada al seu entorn. (Foto 14 i 15)

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

ÀREA DE PROSPECCIÓ 3 (A.P. 3).

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des del segon giratori previst en el nou projecte, al P.K. 1+640, fins el següent giratori situat a l'altura del P.K. 2+380 (situat en la intersecció de la carretera B-124 amb els carrers d'Osona, a l'est, i d'Urgell, a l'oest) .

Aquesta àrea és ocupada, a la banda est, pel polígon industrial del Pla de la Bruguera, mentre que la banda oest és ocupada pel polígon industrial de Can Carner. Per tant, tota aquesta àrea de prospecció es situa en un entorn urbà força modificat per la instal·lació de naus industrials, serveis i vials. (Foto 10 i 11)

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

ÀREA DE PROSPECCIÓ 4 (A.P. 4).

Comprèn la zona existent entre el tercer i últim giratori previst en el nou projecte, al PK 2+380, i el final del projecte pel seu extrem nord.

Tota aquesta àrea transcorre en zona urbana, localitzant-se els darrers habitatges de l'extrem sud del nucli urbà de Castellar del Vallès, a l'oest de la carretera, i l'Espai Torà i la Plaça de la Fàbrica Nova, a l'est. (Foto 12 i 13)

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

CONCLUSIONS

La prospecció arqueològica superficial no ha permès localitzar cap indici de la presència de restes arqueològiques a la zona afectada pel projecte **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**. Tanmateix, tampoc s'hi ha localitzat cap edificació no catalogada que presentés certa rellevància històrica o arquitectònica.

Malgrat la no presència de restes en superfície, l'existència dels jaciments arqueològics del Pla de la Bruguera i Pla de la Bruguera / Centre de Distribució SONY indiquen una important ocupació de la zona en època prehistòrica. Aquests dos jaciments es situen en una ampla plana sobre el riu Ripoll, rica i apte pel conreu. En aquest sentit, l'existència d'un patró d'assentament ben conegut que mostra una forta i continuada ocupació en diferents fases, no només de la prehistòria, sinó també en època ibèrica i romana, de les riques planes de conreu del Vallès Occidental, fa que no s'hagi de descartar l'aparició de noves restes arqueològiques a la zona del Pla de la Bruguera. Exemples paradigmàtics de grans jaciments arqueològics existents en planes de conreu del Vallès els tenim, entre d'altres, a la Bòbila Madurell (Sant Quirze del Vallès) i a Can Roqueta i Can Gambús (Sabadell).

4. Afectació i mesures correctores sobre el patrimoni cultural.

Tots aquests elements del Patrimoni Arqueològic i Arquitectònic s'han classificat en funció del grau de protecció de l'element patrimonial (BCIN/ J.A. / P. A.) segons la Llei (9/1993, Llei del Patrimoni Cultural Català). Per tant cada un d'ells presenta un Nivell de Sensibilitat d'acord amb aquesta protecció. La divisió és la següent:

- Aquells elements del **Patrimoni Arqueològic i Arquitectònic que estan declarats BCIN** (Bé Cultural d'Interès Nacional, segons la Llei 9/1993, Llei del Patrimoni Cultural Català). Els elements patrimonials amb aquesta catalogació reben la més alta protecció, segons la citada legislació.

Els seu Nivell de Sensibilitat és **Molt Alt** i, conseqüentment, es produiria una pèrdua permanent d'aquest patrimoni, sense cap possible recuperació, ni amb l'aplicació de mesures protectores o correctores.

No existeix cap element amb aquesta catalogació a les proximitats de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**.

Aquells **elements del Patrimoni Arqueològic** que estan catalogats i per tant protegits segons la Llei 9/1993, Llei del Patrimoni Cultural Català o segons les directrius establertes al Pla especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell (PEPPS). Degut a aquest grau de protecció, cada un d'aquests elements té un Nivell de Sensibilitat **Alt** i el su entorn més immediat un nivell de Sensibilitat **Moderat**. És per això que s'haurien d'aplicar mesures correctores o protectores severes.

J.A. 1: Can Garriga

J.A. 2: Pla de la Bruguera / Centre de Distribució SONY

J.A. 3: Pla de la Bruguera

EPA 1: Sèquia Monar

EPA 2: Can Garriga

ePA 1: Molí d'en Mornau

ePA 2: Can Pagès

D'aquests elements del patrimoni arqueològic, només el J.A. 2 es situa dins l'àmbit que pot veure's afectat per les obres del projecte **Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**. No obstant, al no quedar directament afectat i al tractar-se d'un jaciment que ja ha estat objecte d'excavació arqueològica (per tant, suposadament, els seus nivells arqueològics ja s'han esgotat) no cal preveure l'aplicació de mesures correctores específiques, més enllà de les generals ja previstes per la totalitat del projecte.

- Aquells **elements del Patrimoni Arquitectònic** que estan catalogats i per tant protegits segons la Llei 9/1993, Llei del Patrimoni Cultural Català. Degut a aquest grau de protecció, cada un d'aquests elements té un Nivell de Sensibilitat **Alt**. És per això que hauran d'aplicar-se mesures correctores o protectores severes.

P.A. 1: Molí Mornau

P.A. 2: Can Garriga

P.A. 3: Can Carner

Cap d'aquests elements es veu afectat pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**.

- Aquells elements patrimonials (Zones d'Expectativa Arqueològica / Edificacions no catalogades) documentats com a conseqüència de la prospecció arqueològica preventiva (segons el procediment establert pel Decret 78/2002, del 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic).

No existeix cap element d'aquesta categoria a les proximitats de l'àrea afectada pel **Projecte Millora General. Desdoblament de la carretera B-124. PK 3+300 al 6+500. Tram: Sabadell – Castellar del Vallès**.

Tanmateix, també cal tenir present que aquest estudi sobre l'Impacte Patrimonial ha estat realitzat a partir solament de dades arqueològiques i arquitectòniques conegudes i també d'una prospecció arqueològica a nivell superficial. El descobriment de nous jaciments arqueològics i paleontològics només es pot realitzar a partir de l'estudi concret del subsòl, no coneixent mai *a priori* el que resta amagat en ell i per tant no hem de descartar l'aparició de noves restes durant la realització de les obres.

És per això que creiem necessari **aplicar mesures correctores** d'abast més general que consistiran en:

- Efectuar un **control arqueològic durant els moviments de terres** en tots els seus aspectes (desbrossament, excavacions, etc.) D'aquesta manera es determinarà la presència o no d'estructures arqueològiques al subsòl, així com la seva potència estratigràfica, tipologia i grau de conservació.
- Incorporar en el projecte de construcció un programa d'actuació, compatible amb el pla d'obra, que consideri les iniciatives a adoptar en el cas d'aflorament d'algun jaciment arqueològic o paleontològic no inventariat ni localitzat en les prospeccions.

6. Bibliografia.

Carta Arqueològica de la comarca del Vallès Occidental, Castellar del Vallès i Sabadell. Inventari i Documentació del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. (Consulta: 3 d'abril de 2006).

Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Vallès Occidental, Castellar del Vallès i Sabadell. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. (Consulta: 3 d'abril de 2006).

DD.AA. (1979), *Els Castells Catalans*, a Dalmau R. (Eds), Barcelona.

DD.AA (1988), *Gran Geografia comarcal de Catalunya*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

DD.AA (1990), *Catàleg de Monuments i Conjunts Històrico-Artístics de Catalunya*, Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.

DD.AA. (1992), *Gran Enciclopèdia Catalana. Catalunya Romànica*, Barcelona.

CLOP, X. / FAURA, J.M. / GANGONELLS, M. / MOLIST, M. / NAVARRO, C. (1998), *El Pla de la Bruguera. Centre de distribució SONY. Una necròpoli d'incineració de la Primera Edat del Ferro a Castellar del Vallès (Castellar del Vallès, Vallès Occidental). Excavacions arqueològiques a Catalunya, núm. 15.* Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura. Barcelona

7. Netgrafia.

www.sabadellr.net

www.castellarvalles.org

www.ccvoc.org

www.comarcalia.com

Annex 2: Fitxes de la prospecció arqueològica preventiva.

Àrea de prospecció: 1

Zona d'expectativa arqueològica:

Municipi: Sabadell / Castellar del Vallès Comarca: Vallès Occidental

Data: 19/04/2006

Visibilitat bona Visibilitat regular Visibilitat dolenta

Ús del sòl:

Camps de conreu Terrasses conreades Erm Bosc Zona urbana

Altres

Condicions dels camps en el moment de realitzar la prospecció:

Llaurat Sembrat Germinat Adult Segat Abandonat / no treballat

Indicis de rebaixos de terra

Abocaments moderns

Localització de restes arqueològiques:

Negativa

Positiva

Ceràmica

Material lític

Metall

Os

Material constructiu

Elements arquitectònics

Altres restes:

Descripció / cronologia:

Localització d'estructures arqueològiques:

Sí

No

Tipus d'estructures:

Positives

Negatives

Cronologia / descripció:

Observacions:

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des de l'inici del nou projecte pel seu extrem sud (a l'altura de les instal·lacions de la Deixalleria Municipal de Sabadell) fins al primer giratori previst en el nou projecte (a la connexió de la carretera amb el Carrer del Garraf), al P.K. 1+070. En aquesta àrea es localitza majoritàriament zona de bosc de pi i alzina jove a banda i banda de la carretera, existint també algunes petites zones ermes i l'inici del polígon industrial del Pla de la Bruguera al tram final de l'àrea de prospecció, al costat est de la carretera. En aquesta zona la prospecció superficial resulta difícil degut a l'abundant i espessa vegetació que cobreix la major part del terreny. En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

Àrea de prospecció: 2

Zona d'expectativa arqueològica:

Municipi: Castellar del Vallès

Comarca: Vallès Occidental

Data: 19/04/2006

Visibilitat bona

Visibilitat regular

Visibilitat dolenta

Ús del sòl:

Camps de conreu

Terrasses conreades

Erm

Bosc

Zona urbana

Altres

Condicions dels camps en el moment de realitzar la prospecció:

Llaurat

Sembrat

Germinat

Adult

Segat

Abandonat / no treballat

Indicis de rebaixos de terra

Abocaments moderns

Localització de restes arqueològiques:

Negativa

Positiva

Ceràmica

Material lític

Metall

Os

Material constructiu

Elements arquitectònics

Altres restes:

Descripció / cronologia:

Localització d'estructures arqueològiques:

Sí

No

Tipus d'estructures:

Positives

Negatives

Cronologia / descripció:

Observacions:

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des del primer giratori previst en el nou projecte, al P.K. 1+070, fins el segon giratori situat a l'altura del P.K. 1+640 (a la intersecció de la carretera B-124 amb els carrers del Bages (a l'est) i del Baix Camp (a l'oest) .

Aquesta àrea és ocupada, a la banda est, pel polígon industrial del Pla de la Bruguera, mentre que la banda oest és ocupada per les restes residuals del bosc de pi i alzina jove i espais erms. (Foto 8 i 9)

Des de l'inici del polígon industrial del Pla de la Bruguera i fins a connectar amb el nucli urbà de Castellar del Vallès, existeix una zona de passejada paral·lela a la carretera per la seva banda est, entre aquesta i les primeres instal·lacions industrials d'aquesta banda del polígon. Aquesta zona de passejada és formada per un camí de terra condicionat per a vianants i ciclistes, amb bancs i una petita zona enjardinada al seu entorn.

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

Àrea de prospecció: 3

Zona d'expectativa arqueològica:

Municipi: Castellar del Vallès

Comarca: Vallès Occidental

Data: 19/04/2006

Visibilitat bona

Visibilitat regular

Visibilitat dolenta

Ús del sòl:

Camps de conreu

Terrasses conreades

Erm

Bosc

Zona urbana

Altres

Condicions dels camps en el moment de realitzar la prospecció:

Llaurat

Sembrat

Germinat

Adult

Segat

Abandonat / no treballat

Indicis de rebaixos de terra

Abocaments moderns

Localització de restes arqueològiques:

Negativa

Positiva

Ceràmica

Material lític

Metall

Os

Material constructiu

Elements arquitectònics

Altres restes:

Descripció / cronologia:

Localització d'estructures arqueològiques:

Sí

No

Tipus d'estructures:

Positives

Negatives

Cronologia / descripció:

Observacions:

Comprèn la zona existent a banda i banda de la carretera B-124, des del segon giratori previst en el nou projecte, al P.K. 1+640, fins el següent giratori situat a l'altura del P.K. 2+380 (situat en la intersecció de la carretera B-124 amb els carrers d'Osona, a l'est, i d'Urgell, a l'oest) .

Aquesta àrea és ocupada, a la banda est, pel polígon industrial del Pla de la Bruguera, mentre que la banda oest és ocupada pel polígon industrial de Can Carner. Per tant, tota aquesta àrea de prospecció es situa en un entorn urbà força modificat per la instal·lació de naus industrials, serveis i vials.

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

Àrea de prospecció: 4

Zona d'expectativa arqueològica:

Municipi: Castellar del Vallès

Comarca: Vallès Occidental

Data: 19/04/2006

Visibilitat bona

Visibilitat regular

Visibilitat dolenta

Ús del sòl:

Camps de conreu

Terrasses conreades

Erm

Bosc

Zona urbana

Altres

Condicions dels camps en el moment de realitzar la prospecció:

Llaurat

Sembrat

Germinat

Adult

Segat

Abandonat / no treballat

Indicis de rebaixos de terra

Abocaments moderns

Localització de restes arqueològiques:

Negativa

Positiva

Ceràmica

Material lític

Metall

Os

Material constructiu

Elements arquitectònics

Altres restes:

Descripció / cronologia:

Localització d'estructures arqueològiques:

Sí

No

Tipus d'estructures:

Positives

Negatives

Cronologia / descripció:

Observacions:

Comprèn la zona existent entre el tercer i últim giratori previst en el nou projecte, al PK 2+380, i el final del projecte pel seu extrem nord.

Tota aquesta àrea transcorre en zona urbana, localitzant-se els darrers habitatges de l'extrem sud del nucli urbà de Castellar del Vallès, a l'oest de la carretera, i l'Espai Torà i la Plaça de la Fàbrica Nova, a l'est.

En aquesta àrea de prospecció no s'hi ha localitzat cap resta arqueològica en superfície ni cap altre element del patrimoni cultural.

Annex 3: Legislació Patrimoni Cultural i Autoritzacions Administratives

LLEI 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català

(DOGC núm. 1807, d'11.10.1993)

DECRET 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

(DOGC núm. 3594, de 13.3.2002)

(Correcció d'errades DOGC núm. 3915, d' 1.7.2003)

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural

Expedient 437 K121 N 637 sobre l'autorització per a 2006 de la intervenció preventiva a: Desdoblament Ctra. B-124 (PK 3+300 al 6+500) tram Sabadell- Castellar del Vallès (Sabadell, Castellar del Vallès, Vallès Occidental), segons el procediment establert en l'article 14 i següents del Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Fets

- El dia 27 de març de 2006, el senyor Claudi Racionero i Cots com administrador de l'empresa Ecafir, SL, va presentar una petició per realitzar una intervenció arqueològica a: Desdoblament Ctra. B-124 (PK 3+300 al 6+500) tram Sabadell- Castellar del Vallès (Sabadell, Castellar del Vallès, Vallès Occidental).
- El dia 3 d'abril de 2006 l'Àrea de Coneixement i Recerca va emetre informe favorable a l'esmentada sol·licitud.

Motivació

Estudi d'Impacte Ambiental sobre el projecte millora general.

Fonaments de dret

- Article 47 i següents de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807).
- Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC núm. 3594).

Resolució

Per tot això, resolc:

- Autoritzar** la realització d'una intervenció arqueològica preventiva d'acord amb les següents dades i condicions:

Lloc de la intervenció: Desdoblament Ctra. B-124 (PK 3+300 al 6+500) tram Sabadell-Castellar del Vallès (Sabadell, Castellar del Vallès, Vallès Occidental).
Persona o institució autoritzada: Ecafir, SL.
Direcció de la intervenció arqueològica: Jaume Díaz Ortells (Àtics, SL).
Activitat autoritzada: Prospecció arqueològica.
Termini de realització de la intervenció: 18 al 20 d'abril de 2006.
Lloc de dipòsit provisional de les restes: Local de l'empresa Àtics, SL.

La intervenció arqueològica o paleontològica autoritzada haurà de ser realitzada d'acord amb les disposicions de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, i del Decret 78/2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, així com en els termes descrits en la documentació presentada per a la tramitació de l'expedient.

Portaferrissa, 1 (Palau Moja)
08002 Barcelona
Telèfon 933 16 27 40
Fax 933 16 28 25

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Àrea de Coneixement i Recerca
Faig constar que aquesta fotocòpia
reprodueix fidelment l'original.
Barcelona, 11 ABR 2006
Araceli Martín Colliga
Cap de la Secció d'Actuacions
del Patrimoni Cultural Immo-
bilitat

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural

2: Notificar aquesta resolució, tal i com disposa l'article 5.2 del Decret 78/2002, simultàniament a l'ajuntament del municipi afectat i a la persona interessada, amb l'advertiment que:

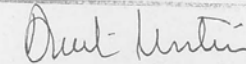
- Els particulars poden interposar recurs d'alçada contra aquesta resolució davant l'òrgan que l'ha dictat o davant de la consellera de Cultura, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la recepció de la notificació, d'acord amb l'article 107 en relació amb els articles 114 i 115 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sens perjudici que es pugui interposar altre recurs que sigui considerat convenient.
- Les administracions públiques podran interposar, d'acord amb el que determina l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar des de la notificació. Potestativament, dins el mateix termini, també podran efectuar el requeriment previ que determina el precepte legal abans esmentat.

Barcelona, 4 d'abril de 2006

Francesc Tarrats Bou
Director general del Patrimoni Cultural

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Àrea de Coneixement i Recerca
Faig constar que aquesta fotocòpia
reprodueix fidelment l'original.
Barcelona, 11 ABR 2006
Araceli Martín Colliga
Cap de la Secció d'Actuacions
del Patrimoni Cultural Immo-
bilitat

Portaferrissa, 1 (Palau Moja)
08002 Barcelona
Telèfon 933 16 27 40
Fax 933 16 28 25